

Dr. Grespik László
A finnugor-elmélet hazudik, Werbőczy István nem

Megdöbbenetette első olvasásra a cím? A finnugor származáselméleten, idegenszívű történelemírásán és sajtón felnőtt generációkba belevert rögzültségek béklyójában nem is csoda. Írásomat végigolvasva (ha megjelenik) szokjon hozzá az **igazságkeresés** szókimondásához, merészségéhez! Hivatásos igazságkereső, jogász vagyok, de mint napi társadalmi folyamatokat érzékelő ember akarok megszólalni, mert amit mondani akarok, hiányzik a médiákból, tankönyvekből, szellemekből, lelkekből. Gondolatmagokat akarok szétszórni, néhol ősi szakrális dolgokra utalva. "A" honfoglalás, "az" államalapítás vélt évfordulója kapcsán a finnugor elmélet zúdul ránk. Ömlik az elvtelen nyugatutánzás, az euroszemét, az agymanipuláció, melyek a sznob és rideg társadalmi közhangulat keltői, az elbutítás, a nemzeti-egyéni öntudatelvétel eszközei. A magyar jólétet a jövőteremtő dicsőséges ősmúlt fényében kell megteremteni.

Szkíta származásunk, 1100 évnél régebbi, nem csak Kárpát-medencei ősi államiségünk és a 896-os honfoglalásnál régebbi honfoglalásaink ténye jogi műben

Werbőczy István jogtudós, országbírói ítélőmester, köznemes 485 éve megjelent Hármaskönyve (Tripartitum) ősi **szkíta származásunkat**, a Kárpát-medence magyarok által a most ünnepeltetett "honfoglalás", "államalapítás" előtt hosszú idővel való lakottságát, **a magyar államiség elötte régen való meglétét** olyan természetességgel írja le jogászai mű keretében, amilyen természetességgel utasítják ezt el a finnugor származáselmélet tömeges megtévesztettjei. Ebből is látszik a finnugor trutumóelmélet hazug, megtévesztő volta. Megfigyelendők a lentebbi idézetben az "az ittlakó" és az "első bejövetele" kifejezések, mert ezek azt jelölik, hogy 896 előtt is igen régóta élnek magyarok a Kárpát-medencében, államot alkotva! Árpádék is már kész, meglévő államszervezetet hoztak! A jogkönyv megírása idején, 1504-1514 között ezt még teljesen természetesnek vették a magyarok és a külföld is. Régebbi a honfoglalás, mint az Árpád-vezér vezette magyarok bejövetele. A szkíta származás említését a Hármaskönyvben két helyen találtam meg. Ez pedig nem az Ural-táji származást jelenti, hanem azt, hogy mind a Kárpát-medencében, mind korábbi lakóhelyeinken államot alkottunk, sőt: akár egyszerre, egyidőben több államot több helyen! Másként hogy lett volna lehetséges, hogy a "vad, nomád, műveletlen, pogány" vándorló magyarok szinte hirtelen államiséget, építészetet, közigazgatást, művészetet, írásbeliséget produkáljanak! Ez olyan, mint az, hogy a történelemkönyvekben az ősemlék tárgyalása után rögtön jön Egyiptom és Mezopotámia. Nem szúr szemet a nagy ugrás, illetve hogy annak **más az oka?**

I. rész, 3. cím, 1. §: "A nemesség, a melyet többnyire a szabadok elnevezése alatt is szoktak érteni, úgy mondják, hogy eredetileg a hunnok és magyarok közt keletkezett, miután ezek Scythiából Pannoniába nyomultak, a melyet most változtatott néven, az ittlakó magyaroktól Magyarországnak neveznek".

III. rész, 4. cím: "Az erdélyi scithákról, a kiket székelyeknek hívunk. Vannak az erdélyi részekben a scithák, kiváltságos nemesek, a kik a scitha néptől, ennek Pannoniába való első bejövetele alkalmából származtak el, a kiket romlott néven "siculusoknak"

nevezünk; a kik teljesen külön törvényekkel és szokásokkal élnek; a hadi dolgokban legjáratosabbak".

Mátyás király uralkodása kezdetén született Werbőczy, 1458-1541 között élt, korának élő szokásjogi joganyagát gyűjtötte össze, az olykor szó szerint belefoglalt királyi dekrétumokkal együtt, vagyis a műben szent királyaink szavai, akarata is átsugároznak rejteki módon. A Hármaskönyvet 1517-ben jelentette meg Bécsben, melyet minden jogász pontosnak, helyesnek tartott. Mai szóhasználattal: a **"hatályos jogszabályok gyűjteménye"** volt. Az országgyűlésen a rendek elfogadták, a király megerősítő levélbe foglalta, de politikai okok miatt formálisan akkor törvényerőre nem emelkedett, a király nem látta el szentesítő pecséttel, nem hirdette ki. Ennek ellenére maga Werbőczy megküldte művét a megyéknek, az ország jogalkalmazói pedig a benne foglaltakat – helyességük és pontosságuk, "szakmai" elfogadottságuk miatt – alkalmazni kezdték, így e jogkönyv a joggyakorlat, a szokás útján kötelező erejűvé, törvényerejűvé vált. 1628-ban felvették a Hármaskönyvet a Magyar Törvénytárba (Corpus Juris Hungarici) is, ezzel kinyilvánították visszamenőleges hatályát és érvényességét. Egészen 1945-ig a magyar jog alapvető, közvetlen forrása volt, tehát **428 évig** elfogadták a benne írtakat, többek közt a székita származástudatot is.

Akármilyen furcsán hangzik az idegenszívűeknek és a félrevezetett magyarszívűeknek, a mivesség, igényesség, ősohöz való hűség szelleme, **a magyar észjárás**, a műben leírtszent **korona-eszme** manapság is alkalmazható volna (természetesen megfelelő politikai változás kellene mindennapi alkotmányjogi, ill. egyéb jogterületi bevezetéséhez). Amint azt az 1989-es, pécsi kiadású reprint kiadás előszava is írja: **"Werbőczy egyszerre pogány és keresztény, tiszta magyar jogot nyújt ő, sohasem tévesen; a Hármaskönyv ízig-vérig magyar, magyar észjárás latin köntösben"**.

Vigyázat! A "pogány" szó nem istentelent, hitetlent, barbárt, keresztényelleneset jelent, ahogy azt az idegenszívűek által az évszázadok (évezred) alatt szándékosan rátett pejoratív értelem sugallja, hanem azt jelenti: ősi egyistenhívő, ősi Nagyboldogasszony-hívő, őskeresztény, fénylato-fényvivő (más értelmezéssel egyébként egyszerűen azt is, hogy: vidéki), vagyis szokjuk meg e szónak a legnemesebb, helyes értelmét, jelentését. A közismert társadalom-osztályozás szerinti: "idegenszívűek", "szentistvániak", "koppányiak" fogalmak közül a koppányiaknak felel meg a pogány. Ilyen értelemben vállalom a "pogány" megnevezést. Különben is: kéretik másságunkat tisztelni, hiszen tőlünk is ezt várják el az idegenszívűek! Csakhogy a "másság tisztelete" a mi magyar másságunk többé-kevésbé palástolt gyűlöletét takarja az ezt a kifejezést meghonosító idegenszívűek részéről, ezért "a másság tiszteleté"-re való hivatkozást komolyan is, ironikusan is használom! Sajnos a többségi kisebbség által elnyomott kisebbségi többség ebben az országban a magyar. Befogadtunk mi mindig minden fajtát. Szerintem ezt **jogos önvédelemből** vissza kellene kissé fognunk egy időre, különben a turáni átok: **a jószívűségünk önveszélyessége** megöl minket.

2

A nemesség keletkezése és mai vonatkozásai

A magyar nemesség keletkezésének módját Werbőczy leírja; szerintem a mai viszonyok között a kornak megfelelően megváltoztatva szintén alkalmazhatóvá volna tehető.

I. rész, 3. cím, 2-5.§: "A mikor az egész közönséget egyenlően érdeklő dolgok merülnek föl, vagy a hadseregnek általános felkelése válnék szükségessé, akkor a hunnok lakása helyén vagy táborában, vérbe mártott tört, vagy kardot hordozzanak körül, és hangozzék a hirdető szó: mondván: "Istennek szava, és az egész közönségnek parancsa az, hogy mindenki ezen s ezen helyen (megnevezvén azt a helyet) fegyverrel, vagy ki mint teheti, a közönség tanácsának s egyszersmind parancsának meghallgatására megjelenjen. ...Elhatározták és végezték, hogy az ilyen parancs áthágóit, hacsak helyes mentségét nem adják, pallossal kell ketté vágni, vagy közönséges és örökös szolgaságra vetni. Azt állítják, hogy ez a végzés...igen sok magyart juttatott a parasztság állapotába. Különbözik nem történhetett volna, hogy az egyik urrá, a másik szolgává, ez nemessé, az nem nemessé és paraszttá legyen, mert mindnyájan ugyanegy nemzetségből, tudniillik Hunortól és Magortól származtak."

Látható, hogy mindenkire kötelező volt vész esetén a tevés. Mindenki tudta, hogyan lehet nemességet szerezni: úgy, hogy a köz, az ország javára közügyben, közveszedelemben kellett bátornak, elől járónak lenni. Aki ezt nem vállalta, súlyos szankció járt érte. Mégis: a többség a szolgaságot választotta, mert gyáva, lusta, értéket fel nem mutató volt! Ilyen értelemben jogos a "paraszt" szó pejoratív értelme, de nem úgy, ahogy manapság a magyar szóhasználat veszi. Számomra a paraszt szó főleg a minden tiszteletet megérdemlő gazdálkodót jelöli, aki lényében, lelkében, szellemében hordozza az ősi magyar kultúrát.

Werböczy műve is megmutatja a "szabadság-egyenlőség-testvériség" liberális elvének képmutatását (értsd: szabadosság-egyenlőségi-látszattestvériség): ugyanis azért nem lehetünk egyenlő jogúak, mert nem teljesítünk egyenlően, nem mutatunk fel egyenlő eredményeket, eredményeket. Az egyenjogúság emlegetése ezért eleve téves és képmutató is. Megjegyzem, egy jó király eleve – mai kifejezéssel – "szociálisan érzékeny", hiszen égi és földi hatalmat birtokol egyszerre a szeretet vallása alapján, vagyis a nemességről és köznépről egyaránt gondoskodik. Pl. Mátyás király mindegyik katonáját személyesen ismerte, mondják.

Olvasható a Hármaskönyvben, hogy **nem csak haditettekkel, katonai étellel és katonai tudománnyal lehetett valaki nemessé, hanem "egyéb lelki és testi adományokkal és érényekkel" is!** Első helyen van "az egész közönséget egyenlően érintő dolgok" felmerülése, és csak másodikon a "hadseregnek általános felkelése" szükségessége! Márpedig háború híján valóban elsősorban a közügyekért való odaadás és cselekvés az, ami nemessé teheti a magyarokat. Ma is!

Szakrális vonatkozás, hogy **földi fejedelem híján ma csak égi személy**, a Nagyboldogasszony (Szûz Mária) – aki a kb. 1600 éves Szent Korona (l.: Csomor Lajos: Őfelsége, a Magyar Szent Korona c. könyvét!) jogos tulajdonosa – vagy Jézus ismerheti el a nemességet megalapozó tetteket, egyelőre csak ők tudják "birtokadományozással" az általuk adott nemességet megerősíteni. A nemesség megszerzésének ősi magyar jogi feltételei közül főszabályként csak egyik a (nem háborús vagy háborús) közügyben kiemelkedő tettek véghezvitele. A második: a tett(ek) fejedelem általi elismerése és a nemességbe való törvényes iktatás. A harmadik: a nemesség birtokadományozással való megerősítése (ésszerűen: megfelelő, tettekkel már bizonyított, fejedelemhez hû ember hatalomgyakorlásához eszközök, javak adományozása.)

Ez a harmadik feltétel nem volt szükségszerű, létezett olyan nemesség-szerzés is, hogy a fejedelem **"fekvő jószágok és birtokjogok adományozása nélkül bármely közrendű embert a parasztnak és nem nemeseknek szolgaságából kiszakítván és kivévén, az ország**

valóságos nemeseinek gyülekezetébe, társaságába és rendébe soroz és iktat". Meglátásom az, hogy a Nagyboldogasszonyunk, Jézus manapság is sok jó magyar embert már nemessé tett ősi jog szerint, azzal, hogy mint fejedelem elismerte tetteiket. Ehhez nem kellett a jelenlegi Országgyűlés által alkotott törvény léte, köztársasági elnöki okiratátadás.

Mint tudjuk, épp mostanában van napirenden a nemesi címek szerzésének újraszabályozása. Továbbá a Magyar Szent Korona Parlamentben való elhelyezése, mostani államhatár-állapotú országban való körbehordozása a magyar politikában, törvényhozásban. Remélem, olvassák a törvényelőkészítők is a Hármaskönyvet és a Szent Korona szakrális, alkotmányjogi jelentőségét és működését taglaló szerzőket (pl. Csomor Lajos, Pap Gábor, Badiny Jós Ferenc, Dr. Zétényi Zsolt), átlátva, hogy Magyarország területe nem azonos a trianoni békediktátum által megcsonkított ország jelenlegi területével, ez a területnagyság nem szentesítendő. A Magyar Szent Korona nem helyezhető akárhová, még a Parlamenten belül sem. Szinte biztosra veszem, a hatalmat gyakorlók között lévő idegenszívűek tudatosan dolgoznak ezügyekben is.

A trianoni kényszer jogi vitatandósága

A nemzetközi közjogi gyakorlat ismer olyan jogeseteket, mikor néhány évtized alatt egy ország elbirtokol egy területet a szomszédos országtól, de irányadó az "emberemlékezet óta való" birtoklás az elbirtoklásnál. Ezen kifejezés tartalmát egy konkrét ügyben 99 évben határozta meg bíróság. Márpedig 1920+99=2019.

Vagyis ha nem akarjuk, hogy Románia hivatkozhasson az elbirtoklás jogi kategóriájára, akkor még 20 évünk van a trianoni békediktátum minden célszerű és üdvös eszközzel való vitatására, hatályon kívül helyezésének kezdeményezésére. Ilyen jogi eszköz volna, ha mondjuk nemzetközi bíróság előtt kül- és belpolitikai egyeztetések után, a politikai és népakarat egységével Magyarország előterjesztené igényét, pl. az elbirtoklás meg nem történetére, a semmisségre, kényszerre,

3

fenyegetésre, a nemzetközi jogi helyzet utólagos jelentős megváltozására (a *clausula rebus sic stantibus* jogi kategóriájára gondolok), természeti egységességre, stb. hivatkozással. Ehhez persze egy szerencsés kül- és belpolitikai helyzet, és *véghezvivő emberek* is kellenek. Dr. Zétényi Zsolt barátom írja (A szentkorona-eszme mai értelme c. könyvében): "A magyar ügy igazsága nyilvánvalóvá, kézenfekvővé teendő. El kell érnünk, hogy senki ne kapja fel a fejét Magyarországon tudatlanul vagy ellenszenvvel, ha Trianont vagy a határon túli magyarokat emlegetik. A magyar ügyet mindennapossá kell tennünk, *időszerűvé* kell tennünk. A "helyzetkövető, a racionális" nemzetellenes politika rossz, káros és pusztító eredményeit cseréljük fel teremtő eredményekre. Magyar rendezési javaslatra van szükség. A javaslat képviselője és előterjesztője a magyar állam." – kellene legyen. Természetesnek kell vetetni a világ számára a trianoni kényszer tarthatatlanságát a sajtó, oktatás útján. Abnormális az, hogy ha valaki ma felveti a trianoni kényszer kultúrált, békés és igazságos revíziójának kérdését (pl. az önálló Erdélyország gondolata), rögtön támadják bel- és külföldön. A szent-korona eszme az, aminek aktualizálásával igenis eredményt kell elérnie Magyarországnak a trianoni kényszerrel szemben.

A Szovjetunió szétszakadt, akárcsak Jugoszlávia, Csehszlovákia. A két német állam egyesült. Európában még legalább egy nagy változás várat magára: Magyarország

területeinek és népeinek sorsrendezése az igazságosság és célszerűség alapján. El kell jönnie egy ilyen alkalomnak. Magyarországról közhely: a saját területe veszi körbe. Ott pedig idegen államhatalmak sanyargatják a magyarokat. (Pl. Romániában nem lehet vezető állású, vagy pl. rendőr, aki magyar; torz magyar történelmet tanítanak az iskolákban, amiből sugárzik a magyargyűlölet, ordít a primitív, sunyi hamisítás.) Ez nem rossz értelemben vett nacionalizmus! Ez patriotizmus, a sajátunkhoz való természetes ragaszkodás. Bitang, aki sanyargatott rokonai sorsát javítani nem akarja, elvett ősjavait veszni hagyja! Hozzá kell szokni nagyban is e gondolatokhoz.

Szent István király "furfangja"

A Tripartitumnak van egy része, mely arról szól, hogy a római zsidókeresztény (a kifejezés értelme: zsidó észjárású vallásmagyarázaton alapuló) **pápanak miért nincs hatalma Magyarországon az egyházi hivatalok adományozásának formális megerősítésén kívül** (és miért csak a mindenkori magyar királynak). Négy oka van ennek Werbőczy szerint: 1. Az egyházalapítást mindig magyar királyok végezték, akiket ez a jog megillet. 2. A kereszténységet a magyarok nem apostoli-pápai hatásra, hanem Szent István intézkedése következtében vették fel, innen a király és apostol kettős státusza és keresztje. 3. Törvényes elévülés okából, mert több mint 500 éven át nem a pápa gyakorolta az egyházi hivatalok adományozásának jogát, hanem a mindenkori magyar királyok. 4. A konstanci zsinat a magyar királyok egyházi hivatal-adományozási jogát megerősítette, eskü alatti fogadással biztosította és bullába foglalta. Tehát Szent István rájöhett, hogy ha saját maga lép fel mint apostol, megelőzve a pápát, akkor a pápa alá is tartozik majd az ország, meg nem is. Jelképesen talán alá tartozik a felvetett vallásával, de valóságosan nem, mert a pápa tényleges hatalmat gyakorolni nem tud Magyarországon, az ország belügyeibe beavatkozni nem tud, mert erre nincs joga. Feltételezem, lehetséges, hogy ez tudatos **szentistváni "furfang"** volt, a király előre megóvta az országot a pápai függőségtől, örök szuverenitást szerzett. Másik kérdés, hogy Szent István történelmi szerepe ellentmondásos értelmezésű a kutatók között, de ezt most nem részletezem.

"A másság tisztelete" félreértelmezett szentistváni intelméről

Szent István Intelmeiről Badiny Jós Ferenc sumerológus nyelvész, történész professzor azt véli: hamisítvány. Mások ezt nem osztják. Utóbbiak figyelmébe, főleg, ha idegenszívűek: **Mályusz Elemér történész** a század elején írt cikkében kimutatja, hogy az "az egynyelvű és egyszokású ország gyarló és törékeny" mondat "ország" szava (szándékosan?) helytelen fordítású! Ugyanis ott a latin szövegben a "regnum" szó áll. Szent István idejében a "regnum" szó nem "ország" jelentésű volt, hanem azt jelentette, hogy "királyi udvar", vagy "királyi tanácsadó testület". Vagyis jóval szűkebb, speciális értelemben használták a szót! Így a mondat értelme teljesen megváltozik erre: "**az egynyelvű és egyszokású királyi tanácsadó testület gyarló és törékeny**". Ez azt akarja kifejezni, hogy tanácsadó testületet úgy állítsd össze, hogy minél tágabb legyen információs alapod. Ezzel már teljesen egybecseng, hogy Atilla fejedelmünk udvarában minden vallás papja (vagyis tudósa) megtalálható volt. meghallgatta őket mint "szakértőket", de ő maga döntött mindig. Ez különben a józan ész logikája. Vagyis amit Niccoló Machiavelli 1513-ban a Fejedelem c. művében a XXIII. fejezetben leír (szó szerint: a fejedelem "hívjon udvarába bölcs személyeket,...meg kell hallgatnia vélekedésüket, dönteni azonban maga döntsön"), azt a mi uralkodóink már gyakorolták a Kárpát-medencében több száz évvel korábban, és akkor még nem említettük a még ősi, a nem a Kárpát-medencében élt őseinket! Mégis Macchiavelli lett a világsztár filozófus, "az első

politológus". **Kocsis István** az "A szakrális fejedelem" c., a Magyar Szent Koronáról írt könyvében egyébként okos feltételezéssel úgy is fogja fel ezt az intelemértelmet, hogy ebben Szent István utódai figyelmébe ajánlja a szakrális világkirállyági gondolatot, vagyis hogy a magyar királynak méltónak kell lennie az egységes keresztény birodalom vezetésére, melyben egységben van Magyarország és az önként csatlakozó országok, népek (mint "mások") összessége, és ez az új "világnemzet" azonos volna a kereszténnyé váló emberiséggel. Ez nem összetévesztendő a kozmopolitizmussal! Magyarország vezető szerepét az elkezelteti, hogy felette nyitott maradhatott az Ég Kapuja. Lásd: a Pilis hegység jelentőségét, különlegességét! (Itt idézem, amit Werbőczy a zsidóknak a keresztények ellenében teendő, perbeni esküjéhez ír: *"A zsidóknak az ő jogaikra nézve többféle és különböző és több helyen az üdvösséggel ellenkező kiváltságaik vannak..." "...a zsidónak magára rövid köntöst vagy palástot öltve és fején zsidó kalapot viselve a nap felé kell fordulnia és mezítláb állania, ki is a törvénykönyvet (melyet Mózes táblájának neveznek) kezével érintse és tartsa és ezeket mondja:"* – s jön az eskü konkrét szövege (III. rész, 36. czim). Itt ennyit a "másságot nem tisztelő", "szélsőséges", "antiszemita", "nacionalista", sőt: Pista Werbőczyről. Ugyanis e megkülönböztetés a vallási, fajtabeli másság elfogadását jelentette, szabad vallásgyakorlást a nem magyar "mások" részére! Más országokban ez sokkal későbbtől valósult meg!)

4

A nem finnugor származás-elméletekről, valós őstörténetünk kutatásának mai jelentőségéről

Főleg a magyarérmű olvasóknak kell tudniuk, hogy a magyar őstörténetnek van másik elmélete, kutatási ága is, mint a finnugor. A finnugorizmust a múlt század végén a Habsburgok és azok bérencei, az Akadémia bizonyos idegenszívű tudósai honosították meg magyargyűlöletből, azt akarva, nehogy tudjunk hihetetlenül dicső múltunkról; koszos, primitív, kulturálatlan, barbár jurtalakó ősokeket véljünk. Vannak kutatók, akik más, sokkal ősbibb gyökérből eredeztetik a sokkal fényesebb történelmünket, mely **az emberiség kultúrabölcshőjéig vezet vissza!** Őket egyszerűsítően nevezzük el itt "antifinnugoristák"-nak. Az idegenszívűek, akik tudnak a mi valódi történelmünkről, azért gyűlölnék minket, mert tudják annak nagy valószínűségét, hogy a Föld első, írott kultúráját hordozó, államalkotó népe vagyunk, minden műveltség alapja tőlünk eredhet. Továbbá annak a szeretetre (és nem a testvérgyilkolásra, az erősebb gyengébbet eltipró kegyetlenségére, a gyűlöletre: a Káin-Ábel-elyre, szemet szemért-elyre) épülő egyistenhitnek a letéteményesei és lelkünkben élő hordozói vagyunk, melynek ma is bennünk élő üzenete maga az élő Jézus. Hiszen Jézus nem halott: él az igazak és jók lelkében. (Leginkább a (tudás-)magurakban=magyarokban.) Az antifinnugoristák, a magyar történelmet, származáskutatást néha már az ezoterikus ("titkos") tudományokba hajlóan gyakorló, általam ismert élő és már nem élő képviselői közül néhány: Badiny Jós Ferenc, Baráth Tibor, Bobula Ida, Szántai Lajos, Kovács András, Csicsáky Jenő, Pap Gábor, Csomor Lajos, Dr. Oláh Béla, Endrey Antal, Zakar András, Marton Veronika, Padányi Viktor, Lange Irén. Írásaik, tudományos bizonyítékaik, előadásaik megismerendők, mert a médiákban igen keveset hallani róluk; tudásuk viszont pontosítandó, gyarapítandó, összehangolandó. Idegen tollakkal ékeskedni nem kívánok, mivel szakmám a jogászokodás, én csak felhívom a figyelmet rájuk és más antifinnugoristákra, különösen a Mesterházy Zsolt által szerkesztett "A magyar őstörténet kincsestára" c. kötetet ajánlva. (E szerzők könyvei nagyrészt pl. a Püskinéél kaphatók.) Mint látható, **Werbőczy és a magyarok mind "antifinnugoristák" voltak, egészen a finnugor-elmélet célzatosan nemzetmúlt-romboló, kényszerrel való bevezetéséig.**

Badiny Jós Ferenc sumerológus, nyelvész-történész professzor kutatásai bizonyítják, hogy Jézus nem zsidó, hanem vérünkből való pártus (szkíta-hun) herceg volt, vagyis **Jézus vérrokonai vagyunk**. Isten kiválasztott népe tehát a magyar, hiszen közülünk való hercegnő lett Isten gyermekének anyja. Az Árpád-házi (Turul=fényfiú) királyok Jézus családjából származók. Titkos vatikáni iratokban megírják igaz történelmünket is, de azt előlünk, az egész világ elől eltitkolják, mert mi a nyugati kultúrkörnél magasabb, ősbibb kultúrát hordozunk. A sumérok (a Káldea-beli nép) azonos a magyarokkal. A legősibb magyar nyelvből származik a sumér (káld) nyelv, melynek továbbfejlődött változata a mai magyar nyelv. A Tatárlakán, Erdély közepén talált, helyi agyagból helyben kiégetett, magyar közvélemény előtt ismeretlen kis táblákon magyar rovásírás a bizonyítéka annak, hogy a Kárpát-medencét legalább 7000 éve magyar nép lakta, írástudásából következtethető államalkotó képessége. Külföldi tudós tartja konkrét kutatásai, bizonyítékai alapján, hogy a magyar nép és nyelv a legősibb a világon, mert a Kárpát-medencét már a mezolitikumban (10 ezer éve) is magyar nép lakta. A palesztinai Szkítia alapítói azok a galileai "gojimok" (goj=ellenség, idegen, nemzsidó), akiket a zsidók mindig üldöztek, öltek. A zsidók a kényelmes, őseink állama alatti "fogságuk" alatt beépítették saját vallásukba az ősi hitvilágunk, kultúránk kincseit, elemét, onnantól sajátjukként a mai napig feltüntetve. A hatágú csillag a kétszeres: égi és földi tökéletesség jelképe, az ötágú csillag a Nagyboldogasszony ősi jelképe, mindkettőt plagizálták, lopták használóik. A Talmud utálja, szidalmazza Jézust. Az Orion, az esztergomi oroszlánok és a Gízai piramisok magyar vonatkozásúak, mondanivalójuk összefügg; a Szfinx eredeti neve: Hun. (L.: Jézus király a pártus herceg, A káld-pártus hagyomány és a magyarok Jézus-vallása c., stb. könyveit.) (A sumér-magyar egyezés az ősi szógyököket számítógéppel vizsgálva: 63 %-os. L: **Dr. Oláh Béla**: Édes magyar nyelvünk szumír eredete.)

Baráth Tibor professzor kimutatta, hogy ama ősi ókori egyiptomi nép a hun-magyar volt, a hieroglífák magyar nyelvűek, fordításokat közöl belőlük. A mai "művelt Nyugat" valójában: volt barbár népek, kik a mi ősi kultúránkból kapták kulturális alapjaikat. A mai Közéletről a barbár sémita népek támadásai, millióink legyilkolása miatt kellett elmenekülnünk. (L.: A magyar népek őstörténete c. könyve.)

Kovács András táltostanár gyógyításainak eredményein túl hirdeti Csicsáky Jenő nyomdokán, hogy a Csendes-óceán közepén létezett nagy kontinensről, Mu-ról származunk, ahol már 70000 (hetvenezer) éve íráson alapuló fejlett civilizációnk volt, Mu azonban elsüllyedt, a túlélők szétrajzottak a mai Japán, távol-kelet felé, illetve Amerika felé, aholis a Maya (=Magya=Magyar) népként ismertek. (Néhány évtizede magyar utazók Közép-Amerikában az ottani indiánokkal magyarul beszélgettek.) Onnan tovább Egyiptom, a Tigris-Eufrátesz vidékére. Az ősi múltat rengeteg magyar városnév is őrzi világszerte. Az egyiptomiak magukat Atlantisz népe leszármazottainak tartották. Már akkor közvetlen kapcsolatunk volt a Kárpát-medencével, vagyis már benépesítettük azt. Atila fejedelem ugyanaz a fajta volt, mint az Árpád vezér-féle honfoglaló magyarok. Ezért értelmetlen túldimenzionálni a 896-os honfoglalásként ismert bejövételt, hiszen előtte már több ezer éve már itt voltunk, csak épp 896-ban is jöttek a többiekhez még többen. Ősi, isteni tehetségünk olyan képességekkel áldott meg minket, amik a világon egyedülállóak: gondolattal gyógyítani, nem látható energiákat, aurát meglátni és használni. Szerveket lehet szellemgyógyászattal teremteni. Ezeket cselekedte maga **Jézus** is, aki a **táltosok táltosa**. Több szentet adtunk a világnak, mint a világ összes többi népe. Szent királyaink voltak, akik halálukkor fénné váltak, mint Jézus. Ősi keresztény vallásunkat váltotta fel a szentistváni zsidókeresztény vallás. Eredeti imánk a Napatyához, a Földanyához és a Fény-Fiúhoz való fohászkodás volt, ez a magyar szentháromság. A Kárpát-medence megszentelt hely, a

Földanya kisugárzása itt jelöli ki a világ "közepét", a Pólust, mai nevén Pilist, Dobogókő közelében található meg a Földgolyó legnagyobb pozitív földsugárzási keresztpontja. A Szent Koronával szellemi kapcsolat vehető fel, a Korona leginkább Visegrádon érezné jól magát, de nem látható helyen tárolva, a történelem folyamán a koronaőrök mindig is rejtetten őrizték

5

mint szentséget. A magyar uralkodók nem véletlenül a Pilist választották székhelynek, a régi Buda, Fehérvár nem azonos a maiakkal. Az emberi faj DNS-ének adott hosszegységen 2-3 csavarodása van, míg a magyarnak (és japánnak, akikkel távoli rokonok vagyunk) 9, ami megegyező a Szíriuszról a Földre jövő fény megcsavarodási számával. Ebből is származik a magyar elme, lélek, szellem kivételes volta, kozmikus származása, a magyarok "beválasztottsága". Az Orion csillagképből való származásunk misztériumára utal többek közt a három Gízai nagy piramis és a Pilisben bizonyos helyek pozíciója, léte is. Ezt a tudást az új kor, a teljes napfogyatkozást követő, a Halakat felváltó Vízöntő korszak felszínre hozza, győzni engedi.

Noszlopi Németh Péter régész (1907-1971): Az Árpád-kori Buda nyomai a Pilisben c. könyvében (melyre a szakma felháborodással reagált előterjesztésekor, 1955-ben) írja: "Leletek és adatok sokasága igazolja, hogy az ősi városközpont, melyet Anonymus, Kézai, a Képes Krónika stb. Budának, Atilla városának, Ős-Buda várának, Vetus Budának, Alba Regiának, Etzelburgnak, Herculiának vagy Sicambriának mond, nem a mai Óbuda-Aquincum területén, hanem az Esztergom-Dömös-Pilisarót-Visegrád-Pilisszentkereszt határolta területen létezett valamikor. Az Árpád-kori magyar királyok szűkebb hazája a Pilis volt. A mai Buda területe csak később kaphatott jelentőséget az államszervezésben. Atilla halála óta 61 alkalommal volt Magyarországon olyan földrengés, mely a Pilis hegységet érintette. Kézai krónikája igazolja, hogy a 896-os honfoglalás idején Szobbal szemben, a mai Pilismarót környékén volt – a XIII. század szellemi vezetőinek tudomása szerint – az ország központi vára, az ország vezetőinek székhelye, a királyi központ. Óbuda=Alt-Ofen=Ó-Pest. Amikor a XIII. század végén, a XIV. század elején a királyi udvar megalkotta a mai Buda területén új székhelyét, akkor kezdték új Budának nevezni a római romok között élő lakosság régi otthonát. A köznyelv Pestnek nevezi ma is a fővárost. Pesthidegkút neve úgyszólván kézzelfogható bizonyítéka annak, hogy ez a terület régen Pest néven volt ismert." Tehát azt is felül kell vizsgálnunk, hogy a magyar királyok központja hol volt (nem a mai Buda, illetve Székesfehérvár területén), s miért volt ott, a Pilisben. (Kovács András válasza erre egyértelmű: mert ott pozitív földsugárzási helyek találkozására van, kozmikus kiválasztottságunk jeleként, a földsugárzás pedig át nem helyezhető, le nem rombolható.)

Sashegyi Sándor régész (1900-1958): Holdvilágárok c. tanulmányára is felhívom a figyelmet, mely egybeesik a Pilis jelentőségét kutatások, bizonyítékok alapján vallókkal. Sashegyi a Pilisben Árpád-kori mesterséges építkezésre utaló kultuszhelyet, Árpád fejedelem régen keresett sírhelyét találta meg 1941-ben folytatott ásatásai során, mely ásatások igen sok adminisztratív és tudományos "hivatalos" ellenszenvből fakadó nehézségbe ütköztek, félbe is maradtak. "Félnek, de nagyon félnek sokan!" – írta Sashegyi az akadályozó erőknél az igazságtól és az ehhez még nem szokottak számára megdöbbenően, szó szerint (!) csodás, az emberiség hajnaláig visszanyúló dicső magyar múlttól való elemi félelméről...

Sir John Bowling nyelvtudós viszonylag ismert írását hadd idézzem: "A magyar nyelv

eredete nagyon messzire megy vissza. Rendkívül különleges módon fejlődött és struktúrája visszanyúl az időre, mikor még a jelenleg Európában beszélt nyelvek nem léteztek. A magyar nyelv egy tömör kődarab, melyen a viharok a legcsekélyebb karcot sem hagyták. Nincs szüksége senkire, nem kölcsönöz s nem von vissza, nem ad és nem vesz el senkitől. Ez a nyelv a legrégebb, a legdicőségesebb monumentje egy nemzeti egyeduralomnak és szellemi függetlenségnek. Amit a tudósok nem tudnak megoldani, elhanyagolják, úgy a nyelv kutatásban, mint a régészetben... A magyar nyelv eredete ennél ((az egyiptomi templomok építésének csodálatosságánál)) sokkal csodálatosabb fenomén. Aki megoldja, isteni titkot fog analizálni és a titkok első tézise ez: Kezdetben vala a szó és a szó Istennél volt és a szó lett az Isten."

Lange Irén Németországban élő nyelvész kutató egy hagyománytörő nyelvészeti módszerrel vizsgálja napjainkban a magyarság eredetének és kapcsolatainak kérdését. "Nem a fákat vizsgálja, hanem magát az erdőt." A magyar nyelv világszemléletét, logikai szerkezetét, lelkületét, szellemiségét, értékrendjét összességében nézi, megállapítva róla a következőket: 1. Szelektív közlésmód: Az evidencia elve: nyelvünk lényegretörő, az egyértelműt mellözi. A létigét főszabályként mellőzzük, jelentését leginkább ragokba építjük. Vándorlásunk során csak azzal bővítettük szókincsünket, ami a korábbiakhoz képest szokatlan, eltérő volt. A többszám ragját a számnevek után elhagyjuk, ezzel is a zseniálisan egyszerűsítünk. Nincs több fajta múlt időnk, mint pl. az angolnak, mert mi így is árnyaltan tudunk kifejezni. Lényegmegragadás: Fontossági sorrendben közöljük az információkat, pl. a névírásunk (ez a "Hungarian Notation"): elől a családnév van mint ritkább megnevező szó, s utána a keresztnév, mint tömeges megjelenésű szó. A számneveket a nagyobb helyiértékűnél kezdjük, a kisebb felé haladva. Nyelvünk figyelemterelő: belső logikája olyan, hogy az egyértelmű dolgokat meg sem említjük, legfeljebb különleges esetekben utalunk rá, s a nem evidens információknál a leglényegesebb felől halad a leglényegtelenebb felé. Ez mutatkozik meg a hanglejtésnél is: a magasból a mélybe tart, a magas hangszín a fontosabb információkat hordozó. Nem "éneklo" a nyelvünk, mint az indogermánoké. A magyarnyelvű ember a fenti hozzáállásával óhatatlanul – legalább nyelviileg – abban a szellemben nevelkedik, hogy odafigyeljen a másik mondandójára. 2. Tulajdonszemlélet: Az indogermán haben/have, vagyis a kényszeredett hatású "birtokol" szó alkalmazása helyett alázatosan nézi nyelvünk azt, amit a Teremtőtől kapott, mint aki érzi, tudja, hogy ez csak kölcsön van; az ilyen hozzáállás láttán a materialista lelki beállítottságú indogermán megzavarodik. 3. Holisztikus (egységes szemlélet hirdető) világszemlélet: A nemiséget egységesen szemléli, a szavak nemekre való felosztását értelmetlennek tartja, ami helytálló nyelviileg (az egyszerűség elve), biológiailag (egymás nélkül a férfi és a nő nem tud szaporodni, együtt egységes egész: ember), társadalmilag is (kiegészítő szerepek, vérmérsékletek, erősségek). A csoportosítás vonzza az osztályozást, az pedig a hátrányos megkülönböztetést. Az indogermánok ezért szorultak rá az ún. emancipációra... Tömeges képződmények nyelvi kezelése: egységként fogja fel az olyan képződményeket, amelyekből több mint kettő van, pl. köröm, haj, szőr. A páros szerkezet is zseniálisan egységként kezeli: a dolgok végső célját, igazi, biológiai funkcióját, és nem csak a szemmel látható felületes benyomást fogalmazza meg, mint az indogermánok, hiszen "kétkimenetű", de egyfunkciójú szervek ezek. (Összevetendő itt a velünk ellentétben a külsőségekre összpontosító nyelvek között is szélsőséges angol nyelv, amely

6

ráadásul olyan szavakat is többes számba rak, mint pl. olló, nadrág, szemüveg...! A finn sem velünk rokon szemléletű, de egyetlenegy más nyelv sem!) Irén ókori írók skitákról-

szittyákról szóló ilyen leírására bukkant: "A szkíta ember szerény; érdektelen az anyagi dolgokban, teljeskörűen ésszerű, becsületes, őszinte, a legmesszebbmenően következetes – még az adott szóban is, ármánytalanul szókimondó, természete békés – amíg idegenek nem háborgatják meg saját rendjét; bölcs". Megállapította, hogy ez a saját kutatási karakterizálási következtetésével egyező: a magyar nyelv embere összességében látó világszemléletű, mindennek a végső rendeltetését, célját nézi, társadalmilag az egyenjogúságot tiszteli, tele van idealizmussal, mert normáit és ideáljait magátólértetődőnek veszi; hevéssé is válhat, de sosem vandállá; alapvetően egyenes, becsületes, született "antidiplomata", mert nyílt, szókimondó, szinte naivan őszinte, mert magából indul ki; figyelemre, figyelmességre és nagyon logikus, lényegretörő gondolkodásra nevel, gyakorlatias, és emiatt ha kell, hatékonyan tömörít, radikálisan töröl szövegéből mindent, ami a legkisebb mértékben is magátólértetődő, elvárja beszélgetőpartnere vele való gondolkodását, maga nem él vissza a másik türelmével; de ha van ideje – előbbieket ellensúlyozandó: szeret csevegni, színezni, cifrázni, játszani. Nyelve alapján a mai magyarnyelvű ember – is – önkéntelenül ilyen, szinte krisztusian példás. Laertius Diogenes írja: "ha szabadon beszélt valaki, azt mondták róla, a skytha beszédmodot utánozza".

Szerintem ez összecseng Bowling szavaival, megerősítve a magyar nyelv és személyiség egyediségét, magasrendűségét, világősiségét, a finnugor származás cáfolatát. Megjegyzem: nyelvében él a nemzet! A nyelvünk is, és az igenis létező, kézzelfogható, de szándékosan hiányosan kutatott régészeti emlékek is, és mi magunk is lelkeinkkel, szellemeinkkel együtt eltüntethetetlen, kiirthatatlan bizonyítékok vagyunk ősiségünkre! A Magyarok Istenének áldása legyen ezen tudós emberek tevékenységén, kutatásaik eredményei kerüljenek összhangba egymással és az igazsággal. **A magyargyűlölők** által tiltott és utált tanoknak, kutatásoknak, régészeti, nyelvészeti eredményeknek a fénye kell megvilágítsa a harmadik évezred magyar jövőjét szerintem. A magyar jólét szellemi szinten építhető fel leghamarabb: ha tömegesen, társadalmi szinten tisztában leszünk **igazi** múltunkkal, ha az iránt nem lesznek magyarok milliói közömbösek, az magától megteremti a jövőépítő erőnket. **A múltra a jövőért van szükség**, mert a dicső múlt teremtő erejű, mozgósító, ha kellően ismertetik a társadalommal. **Az igazság tudata erőt, az erő döntésbirtoklást keletkeztet, ami maga a hatalom. A hatalomért pedig nem kuncsorogni, nem áhítózni kell a saját hazánkban, hanem azt megragadni és azzal élni kell a jó érdekében**, a Magyarok Jézusa nevében, a magyar érdekekért. Hiszen úgy látszik, bizonyíthatóan szakrális világküldetésünk van.

Kéretik utánaolvasni a fentieknek! A magyar Szentháromságot év-tízezredek óta hívő-követő, "fényvivő-fénylátó", "pogány" magyarokat, de a többit is szólítom: veszélyben vagyunk, most szereshető nemesség tettekkel! A bűvópatakok folyóvá kell egyesüljenek. A magyargyűlölők kinevetik majd e cikkemet és fantáziálásnak, magyarkodásnak, nacionalistának minősítik majd, de lelkükben az igazságkeresés és -találás szellőjétől "félni, nagyon félni fognak". Magyar elsősorban az, aki magyarlelkű, másodsorban az a genetikailag magyarságot hordozó, aki képes **magyarlelkűvé is** válni.

A Föld legrégebbi írásának, az egyik, kb. 7000 éves tatárlaki, erdélyi agyagtáblának rovásírásos, magyar nyelvű imájával búcsúzva: "**A minden titkot ismerő dicső Nagyasszony vigyázó két szeme óvjon Napatyánk fényében!**".

Budapest, 1999. okt. 23 – dec. 11.

Dr. Grespik László ügyvéd

*Eddig a cikk teljes, szabdalatlan, félremagyarázhatatlan és torzítatlan változata. Megjelent a Magyar Demokrata című országos hetilapban (1999/51., 52., 2000/1.) folytatásban, 3 részletben, bár a lapban bizonyos, előzetes beleegyezésem nélküli módosításokkal, alcím-elhagyásokkal és szerkesztői megjegyzésekkel.

Budapest, 2000. február 1.

**További fejlemény, hogy a Magyar Demokrata 2000/14. száma a "Tükörben a Demokrata" c. cikkében írja, hogy az olcasók által kitöltött kérdőívek összesítése alapján ez a cikk (mármint a kissé módosított, három részre szabdaltnak és csonkább változata, a "Szikiták törvénye" címmel) a 4. legjobb írás lett az összes közül